

(Фото: Ђорђе Буклица)

In memoriam

БОРИСЛАВ БОРА ВУЈУЋ (1924-2008)

Ваљевски Историјски архив и његов годишњак „Гласник” остали су без још једног свестраног и врсног сарадника. У свом Тешњару, у Ваљеву, преминуо је 8. децембра 2008. године један од најстаријих и најпознатијих Ваљеваца последњих деценија – Борислав Бора Вујић, економист у пензији, хроничар старог Ваљева.

Бора Вујић је рођен 5. новембра 1924. године у Обреновцу где је његов отац Живорад привремено водио трговину. Основно и средњошколско образовање стекао је у Ваљеву, ванредно је студирао на Економском факултету у Београду. Уочи Другог светског рата истицао се у напредним омладинским организацијама, а током немачке окупације због сарадње са НОП-ом више пута је затваран и протериван у логоре (Шабац и Смедеревска Паланка). По ослобођењу Ваљева, 1944. године, радио је у органима унутрашњих послова, а затим руководио среским тржишним инспекторатом, био секретар трговинске коморе, а радни век завршио, 1. јануара 1978. године, као директор Трговинског предузећа „Повртар” (касније „Колубара”). Пуних 18 година биран је за одборника Градског народног одбора Ваљево.

За писање се заинтересовао још као ученик Државне трговачке академије у Ваљеву (данас Економска школа), где се у литерарној секцији „Напредак” истицао књижевним саставима. Од 1945, у листу „Напред”, објавио је више стотина написа о старом Ваљеву и у рубрици „Наша посла”, а у рубрикама „Из старог Ваљева” и „Тешњарска хроника” преко хиљаду прилога. Сарађивао је у „Трговинском гласнику”, „Политици”, НИН-у, загребачком „Данасу”, у популарној емисији Радио-Београда „Код два бела голуба”. Треба додати и преко 600 Вујићевих записа које није желео да објављује за живота. Ваљевски Роми (његови Баирци, суседи и кумови) посебно треба да су захвални Бори Вујићу што је описао животе многих њихових знаних и незнаних пре-

дака и њихов историјат још од 1892. године, када су преведени из муслиманске у православну веру.

Многе своје текстове Вујић је написао на основу истраживања у Историјском архиву у Ваљеву, а неке од њих објавио у архивском годишњаку „Гласник”, међу којима и „Ваљевске матичне књије у XIX и XX веку”, „Порекло Милована Глишића”, „Ваљевска имена 1837–1936. године”, као и биографије Иве Маринковића, др Драгољуба Дивљановића, Михаила Петровића Мингеја... Био је стални сарадник Ревиије „Колубара” и годишњих календара „Ваљевац” и „Колубара”.

Бора Вујић је за живота објавио само једну књигу под насловом „Записи из старог Ваљева” (1987). Аутор овог сећања имао је задовољство да буде уредник и редактор тих записа. Из преко хиљаду Вујићевих текстова, тематски веома разноврсних, али углавном о „пределима, људима и догађајима” у Ваљеву за последњих стотину и више година, за књигу сам одабрао педесетак, временски заустављених на 1941. години. Из тих Вујићевих записа, занимљивих и веродостојних, избија дух и дах Ваљева које је давно нестало. Први поуздани историчар ваљевског краја, Радован Драшковић, аманетно је записао да старо Ваљево оставља у сигурним рукама Боре Вујића. За Вујића се с правом може рећи да је писао лаким и занимљивим стилем, богатим језиком, примерним материји и времену које је описивао. Једног дана – када се Вујићеви записи појаве као књига – биће то права и поуздана историја гледана одоздо, из народа...

Бора Вујић је носилац Златне значке Културно-просветне заједнице Србије, Септембарске награде града Ваљева и више разних одликовања. Његова библиографија објављена је у „Биографском лексикону Ваљевског краја”, „Лексикону писаца ваљевског краја” и у књигама „Ко је ко у Ваљевском крају” (2006. и 2008).

Зоран Јоксимовић